

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	Bech, Bodil.
Titel Title:	<u>Ildtunger danser : Digte.</u>
Udgivet år og sted Publication time and place:	København : Gyldendal, 1935
Fysiske størrelse Physical extent:	75 s.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

HODIL BECH

ILDTUNGER
DANSER

1935

53-201

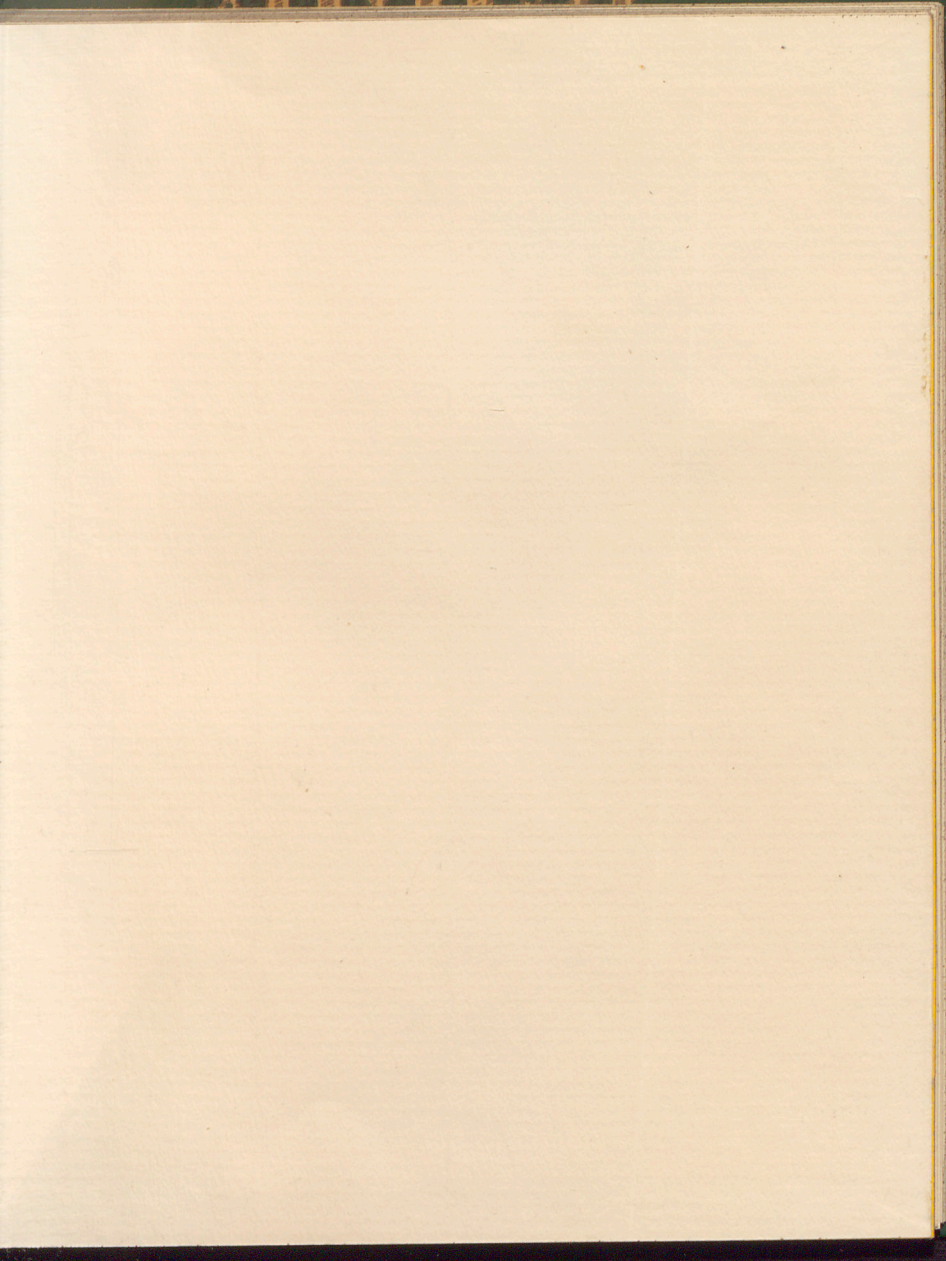
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 53 8°

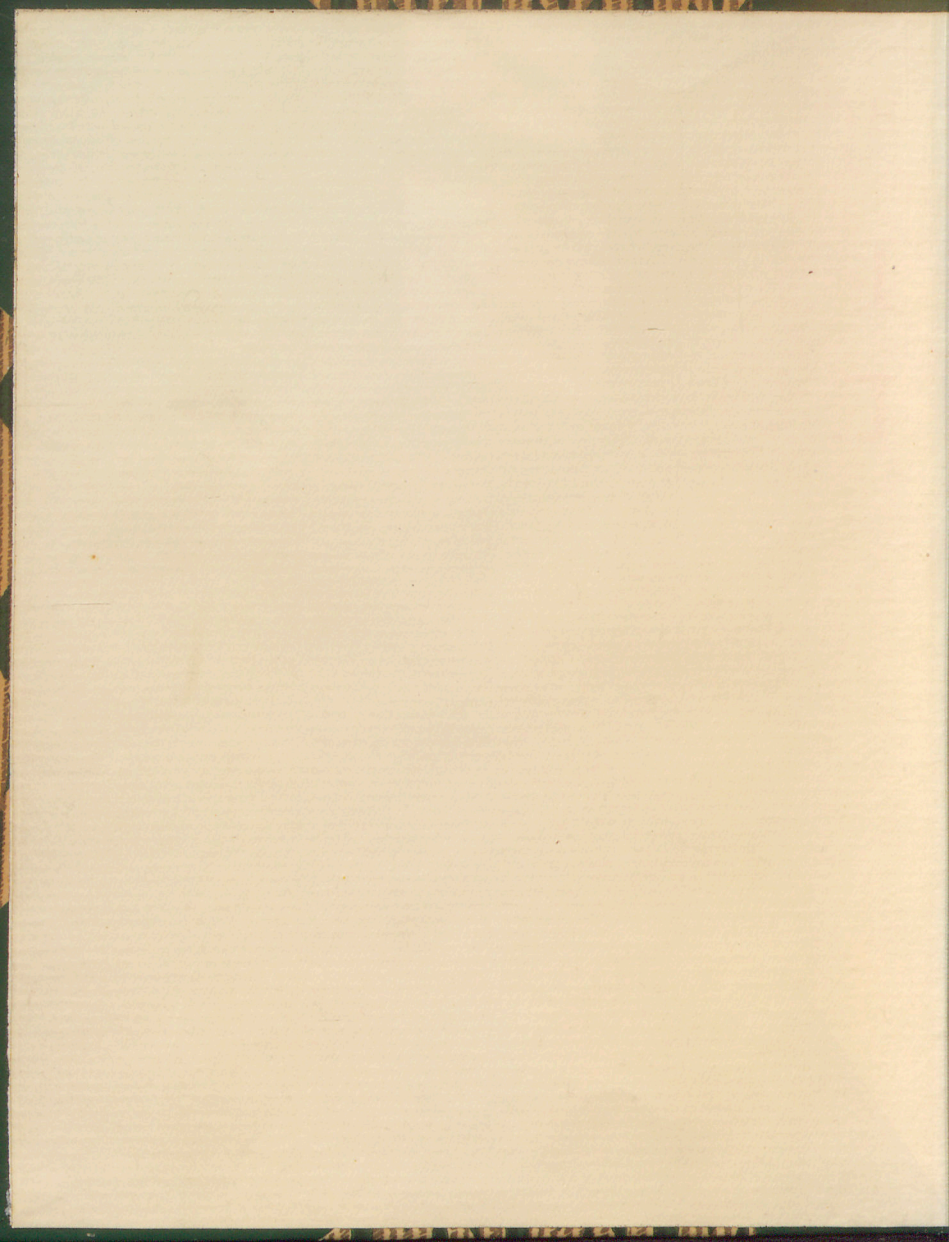

1 1 53 0 8 04261 9

+ REX

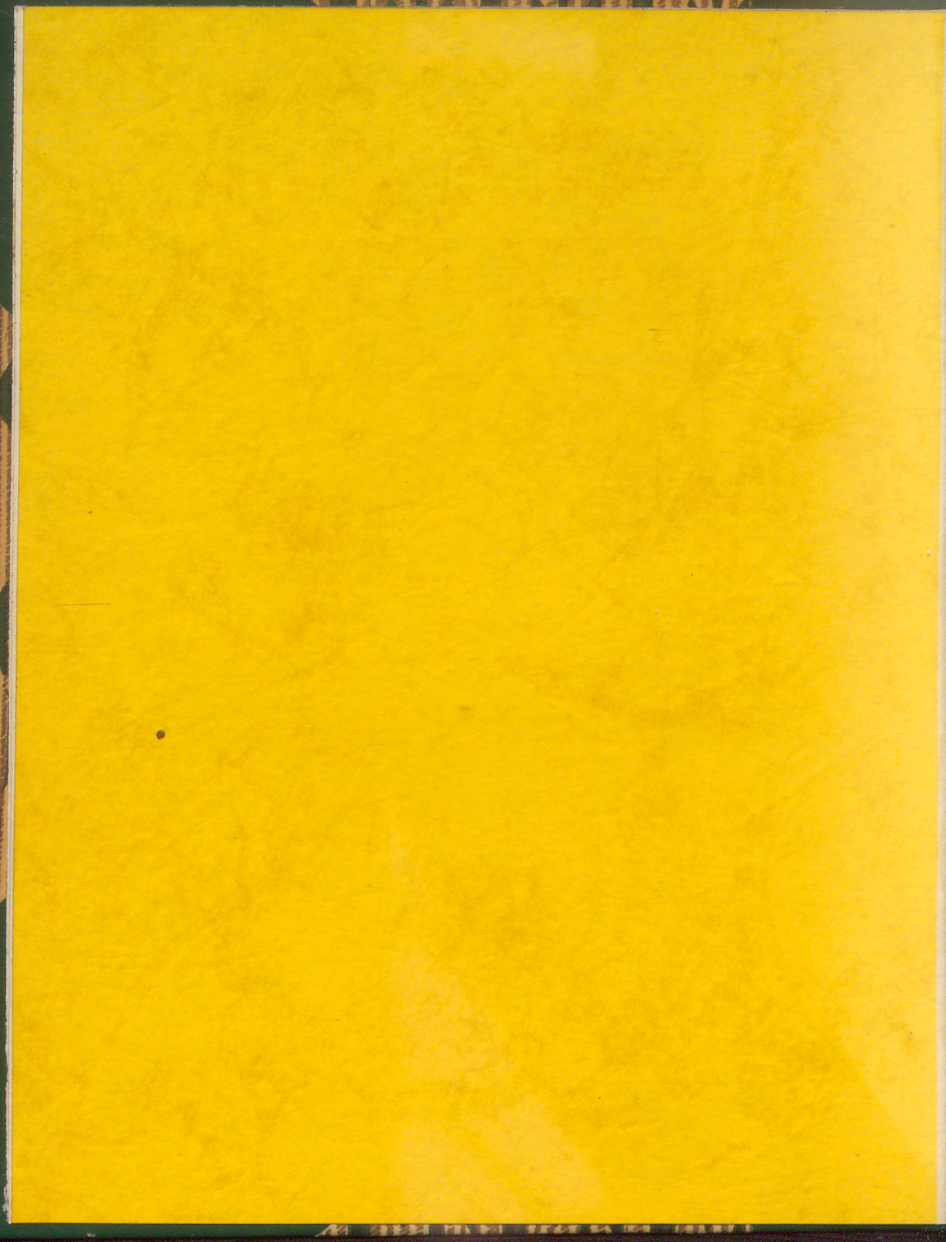
BODIL BECH

ILD TUNGER
DANSER

DIGTE

435-270

GYLDENDAL

ILDTUNGER DANSER

BODIL BECH

VI DER EJER NATTEN. Digte. 1934.

BODIL BECH

ILDTUNGER DANSER

DIGTE -

GYLDENDALSKE BOGHADEL - NORDISK
FORLAG - KØBENHAVN - MCMXXXV

COPYRIGHT 1935 BY BODIL BECH

—
OPLAG: 500 EKSEMPLARER

—
PRINTED IN DENMARK
GYLDENDALS FORLAGSTRYKKERI
KØBENHAVN

INDHOLD

TI DIGTE

	Side
Mine Versfugle	9
Medmennesker	11
Thøger Larsen	13
Det Uhaandgribelige	15
Problem	17
Skovgud	19
Stjernen	22
Vildsomme Veje	23
Nat	25
Hjerte til Hjerte	27

GUDHJEM

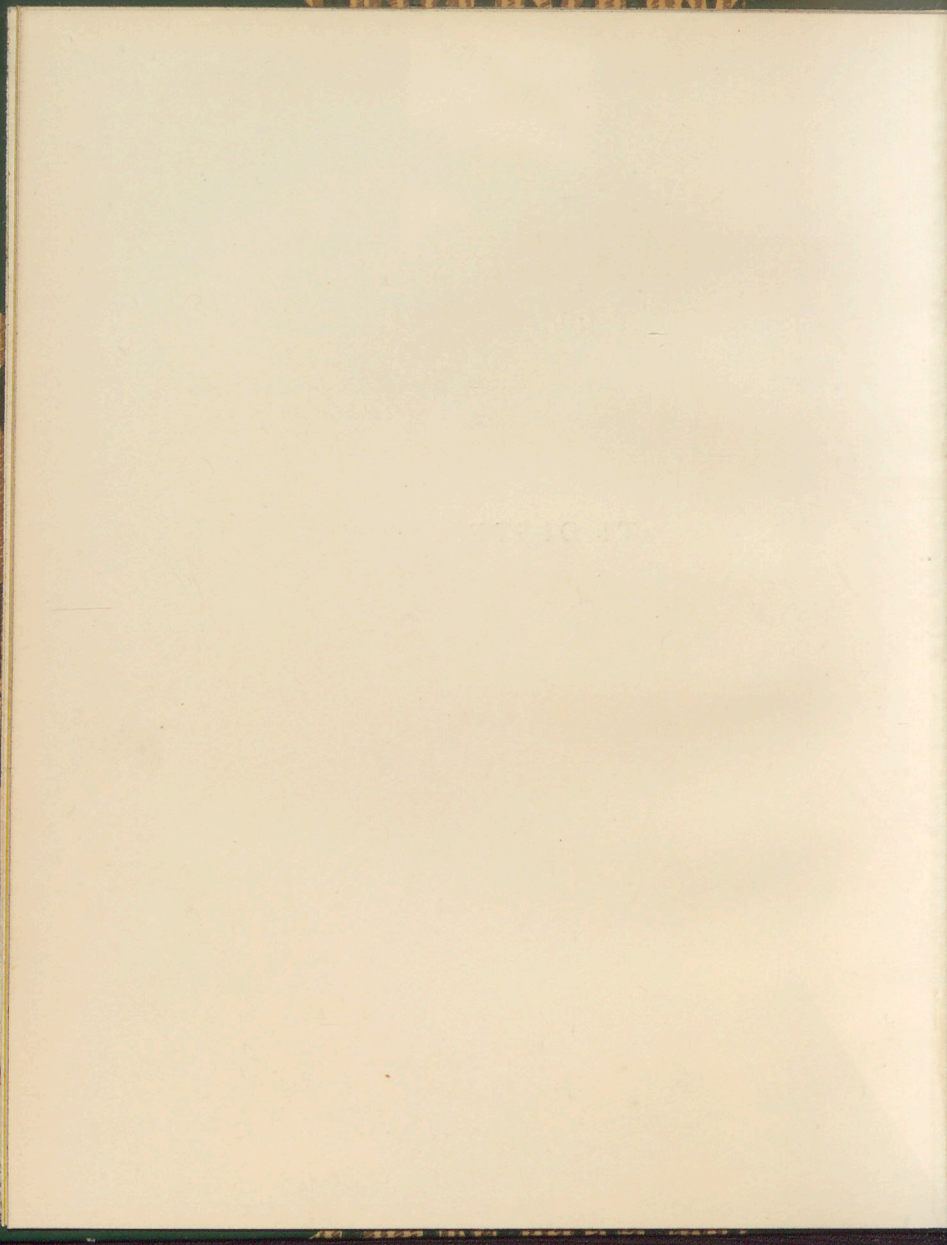
Lys Galskab	31
Paa Klippebjerget	33
Hvid Nat	35
Forvirring	38

	Side
Klippeøen	39
Dig	41
Til en Digterinde	43
Gudhjem	44
Gudedatter	46
Mod dunkle Skove	48
Endelig	50

HJERTETS SANG

Hjertets Sang	55
---------------------	----

TI DIGTE

MINE VERSFUGLE

Jeg længes mod mine ufødte Vers
som efter at gemme smaa Fugle
lunt i de hule Hænder
hver Fugl af sin Form sin Farve
men hver med et rødt lille Urværk
dunkende inde bag Dunene —

Man linder for det hemmelighedsfulde varme
og lukker til igen
og mærker vellystigt og med plirende Øjne
hvor det pusler rugevarmt
i Hændernes Hule
saa lukker man pludselig op
og med udstrakte Arme

for ligesom at være Fuglen nærmere
staar man og ser den
lille og glat
stryge ud i det ubekendte

MEDMENNESKER

I der sidder med Hovedet begravet i Hænderne
og læser mig under Bordlampen
eller I der ligger med Ryggen vellystigt
i Plan med Madrassen
og holder min lille Bog op i Skæret
fra en erotisk Nattelampe —
alle I er mine Medmennesker
I er mig
og jeg er jer

Barnemorderskens blinde Øjne
naar hun dræber sit Barn
i den stormende Maanenat —
og Marian Andersons Evighedsøjne
dette brune Blik

der hentes ned fra Himlen
og lægger sine Fløjlstraaler
udover vore Hoveder
er ogsaa i mig
for jeg ved
hvad der lever dybest i dem

Og naar Barnemordersken
og Marian Anderson
har læst mine Vers
lever jeg atter i dem
og er i deres Øjne

THØGER LARSEN

Kære Thøger

du glemte ikke Jorden
og hvad dens Muld kunde give
du kendte det lyse Himmelblaa
og den runde Guldsol
du blev kysset af blide Briser
og har stridt dig ustyrlig af Latter
op mod de karske Storme —
og naar Natten kom turkisblaa
har du vandret over Himmelmarker

Kære Thøger

du har elsket Jord og Stjerner
selvom Jorden drak af Blodet
som dens Sønner ødte

— og om Nød og Kulde Had og Dumhed
gik dig frysende til Marven
har dit Blod dog blusset
af en Fryd der sled med gyldne Kløer —
du var Søn af Altings store Skaber Elsker
selv en Skaber Elsker

Kære Thøger
nu er du i Marchalmens Hvisken
i det klare Solgræs
nu er du i Vibens Skrigen
over Foraarslande
nu er du det lyse Ler
under Vaarsæds sølvgraa Flugten

DET UHAANDGRIBELIGE

Venner ved I hvad Foraaret er?

To hvide Ansigter vendt mod hinanden
— Haartjavser flyver i Natteblæsten —
to Øjenpar der første Gang mødes
og dvælende gransker et lille Nu
to Kroppe der glider forbi hinanden
mens Skygger spøger i slingrende Lys
— hun trækker Æbler i Frugtautomaten
han er paa Aftentur med sin Hund

Venner ved I hvad Foraaret er?

To Kroppe der strider sig frem imod Blæsten
i sovende Gader og drejer om Hjørner

hun forrest med Frugten presset mod Brystet
han slentrer efter med tændt Cigaret
slaar Asken af og fløjter paa Hunden

Venner ved I hvad Foraaret er?

En Mand der stirrer op mod en Altan
og nynner lidt — Cigaretten gløder
en Kvinde deroppe — hun spiser Æbler
og smiler ned gennem Spøgelsegrene
hvor Ansigtet skimtes blegt som en Blomst

Venner ved I hvad Foraaret er?

To Smil ud i Natten — en Dør der lukkes
en Mand der tøver men gaar
en Kvinde der smilende klæder sig af
og slukker Lyset og ligger og tænker:
hvor sødt og sart denne Strøm mellem to
og det at de undgik det farlige nære
at hale Stjernerne ned paa Jorden
hvor godt det var hvor kært hvor svært

Venner ved I saa hvad Foraaret er?

PROBLEM

Som en Elefant
stamper Damperen sig Vej
gennem det graa Stormhav
og indeni den blinkende Kolos
er der et lille Menneske
hvis Krop nu flyttes
om paa den anden Side Kloden

Min Krop gaar rundt
i skumrende Bøgeskov
og sparker i Spøgelseblade
men Tanken er fjernt:
en Fugl der følger
Damperens stormvaade Vej
henover Kloden

Skal jeg nu flytte min Krop
derhen hvor min Tanke vil være
og svøbe sig om det lille Menneske?
eller skal jeg stadigvæk —
men er det ikke urimeligt?
lade den vanke hvileløs om
og sparke i danske Blade?

SKOVGUD

Skovene hvisker til mig
og de hvide Aakander —
den sorte Skovsø
vender sit blanke Øje opad

Hvorfor er der tyst hvor jeg træder
hvorfor er jeg ene?

Duggen er faldet
Fuglene blunder
jeg ved ikke deres Skjulesteder
men Hovedet er puttet bag Vingen
og de har røde Hjerter —
Græshoppen lirker i Natten

og Frøerne kvækker
tungt dæmonisk
som Afgrunds-Elskov

Mine Haar er fugtet
af Nattens Taarer
mine Fingre er hvide
og flettet mod Himlen

Har I hørt hvem der fløjter
har I hørt Skovguden?
han fløjter bag hver en Busk
bag Stammerne
der lyser mod Skovmørket
han er allesteds —
nær og dog fjern
og han trolder mig

Tyst jager jeg henover Skovbunden
med røde Pletter paa Kinderne
han er bestandigt ikke
der hvor han lige fløjted

Har I hørt en Dugdraabe trille
har I hørt Skovguden klukle
har I hørt Græshopperne lirke
i den varme Nattebrise
har I hørt mit Hjerte hamre
og min Graad i Sommernatten?

STJERNEN

Hvor er du
sorte Skoves Stjerne?
vildsomme Veje
møder min Fod
og Skovene tier
naar jeg beder dem tale

Hvorfor knuges mit Hjerte?
tier det ikke snart
vil det virkelig blive ved
at banke saa aabenlyst?

VILDSOMME VEJE

Jeg skulde vandre
ad Natteveje
jeg skulde slentre
og støde mod Trærødder
jeg skulde hviske
og sige hvad ingen ved
men jeg vil ikke vandre
jeg vil ikke jage frem i Natten
nu maa det være nok

Vildsomme Veje
hvor min Fod støder sig
tunge Nætter
og Blodet brusér endnu
hvorfor er det ikke standset
hvorfor er det ikke stille?

Aa vildsomme Veje
I kender min Sang
I kender mit stormende Hjerte —
ved I hvorfor mon Fuglene tier
ved I hvorfor jeg forstummer?

NAT

Vender Verden sig fra mig
og Skyerne sejler
hvide i Natten
over sorte Himle?

Vil du mig vel
du sorte Synder?

Saligt er det
at synge i Blæsten
og høre silende Lyde
af Blade i Vinden

Er jeg forgjort
er jeg forhekset

er Dybet under mig
og skrider Sorgerne
henover mit Hjerte?

Vil du mig vel
i Natten min kære?

HJERTE TIL HJĒRTE

Vildt suser Blæsten
og Sorgerne tynger
sorte gruer de
ved din Side
sorte som Slagskygger

Dit Hjerte skal ikke ængstes
fordi Sorgen er sort
det skal stadig suge
af mit Hjerte
og hvile hos mig i Natten

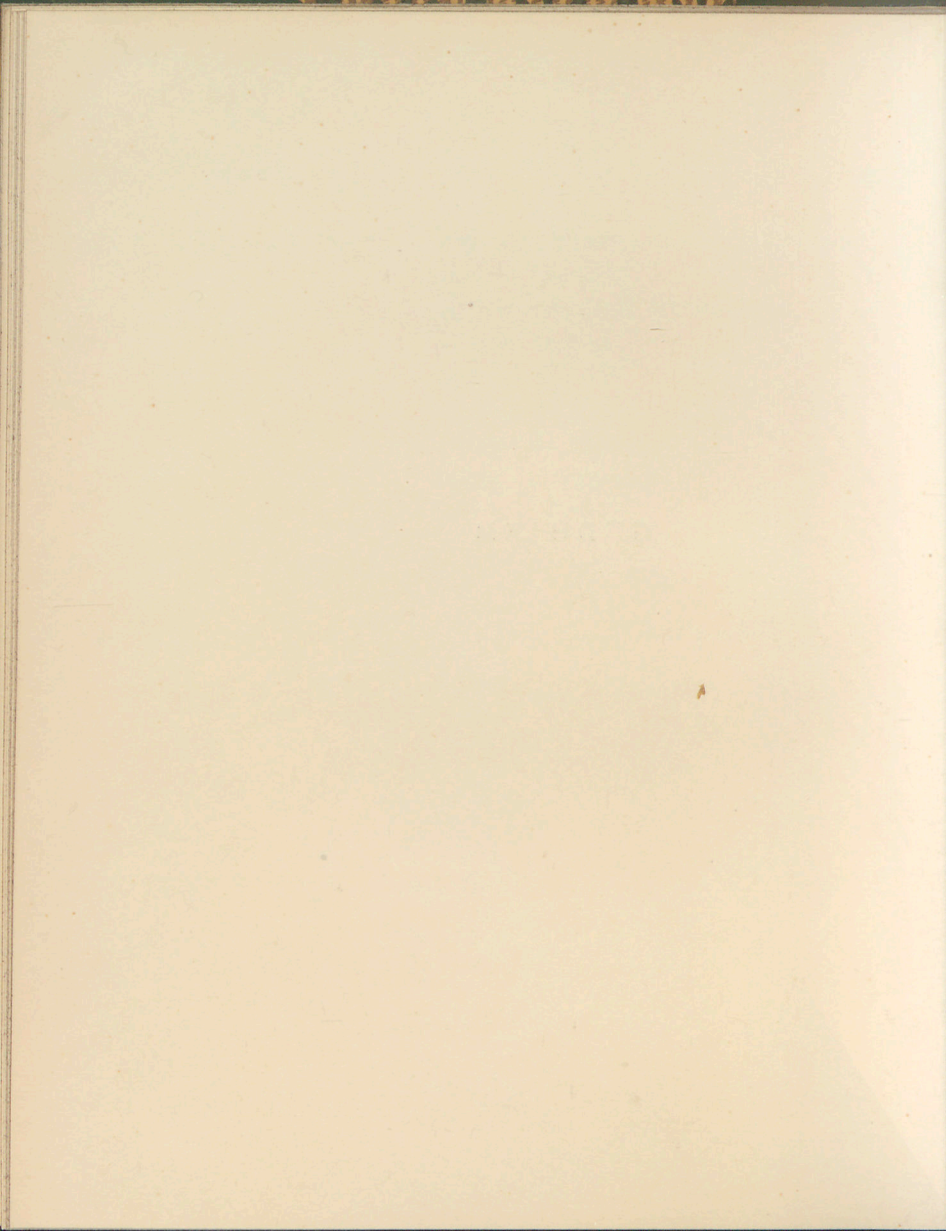
Græstørven grønnes
over Grave —
hviler du engang

4*

under en Græstørv
ved min Side?
sort er dit Øje
og til Jord skal det blive
Jorden er god
den vil dig vel

Hviler du engang
under en Græstørv
ved min Side?

GUDHJEM

LYS GALSKAB

Jeg kunde omarme Alverden
jeg kunde kysse den tildøde
jeg er fyldt af ildhvide Dampe

jeg har kysset mit Blyant af Glæde
fordi det skal danse henover Papiret
og fortælle om den roterende Jubel
min Sjæl er fyldt af

Jeg er gal af den lyse Galskab
der har undfanget Ideen til Champagnen
af den samme Galskab
som løftede dig Teresa
og holdt dig svævende
baaret af himmelske Hænder
op i et Hav af Lysen

Men er dette Galskab
saa er det samme Galskab
som faar Maagens solhvide Vinger
til at svømme stærkt
gennem Æterhavet

saa er det samme Galskab
som har født de blaa Klokker
der ringler i Solblæsten
som har født det tyst talende Græs
der bevæger sig sagte
som min Elskedes Haar
naar han springer nedover Klipperne

saa er det samme Galskab
som faar brune Fiskerarme
til at omfavne blufærdige Koner
og faar Havet til at døgne vige
kaste klaskende sig ind mod Klipper
rejse sig og sprøjte
Diamanter funklende mod Solen

PAA KLIPPEBJERGET

Hvorfor er mine Arme brune
naar de ikke kan omfavne nogen?
hvorfor er min Mund dog rød
naar den ikke kan kysse nogen?
hvorfor springer jeg opad Bjerget
naar ingen ser mine Fødder?
hvorfor klukker min Latter
hvorfor er min Stemme rund og syngende
naar den ikke kan kærtegne nogen?

Jeg har lagt mig paa Knæ
foran et hvidt Gedekid
der hopper paa Klipperne
jeg har slaaet Armene om Halsen paa det
og hvisket ned i de stride Haar

Alt hvad jeg siger
forstaar Kiddet ikke
det forstaar ikke
at der er en solbrunet Krop
jeg elsker mer end alle brune Kroppe
og som gaar ud og ind af Huse
og som bevæger sig henover Jorden
men har en konstant Plads i mit Hjerte

Det forstaar ikke
at jeg nu sidder her i Græsset
solplirende og med Benene strakt ud
og stirrer ud over den blaa Havflade
og at jeg
sprængefærdig af alt dette for meget
der huserer i mig
føler Trang til at kaste mig ud
i Æterhavet
og blive til intet

HVID NAT

Hvorfor lyser min Hud
som hvide Perler i Natten
hvorfor vender Hylden
de blege Ansigter mod Maanesløret
hvorfor er Danmarks Nætter saa hvide
og mættede af lys Vildskab?

Havde ikke Ofelia en Krone af Hø
om sit blonde Hoved
gik hun ikke frem
i en saadan Nat
og smilede i Mundvigen
af en meget vidende Galskab?

5*

Jeg staar i en Kløft mellem Klipper —
dér mellem Bregnekurve
hæver en Busk sig
lysende blegt af Roser
og lugter jeg til dem
blir min Sjæl til en Humlebi
der tumler sig beruset
mellem gule Støvdragere

Hvorfor svinder jeg ikke ind i en Blomst
og blir borte
hvorfor staar jeg nu udenfor igen
og er stor og tung
og er til?

Naar min Sjæl dog
maa baske sig næsten tildode
hvorfor flyver den saa ikke ud af sit Bur
hvorfor gør den ikke det
den allerhelst vilde
blive til en silkevid Natsværmer
og faa Lov at sidde stille paa dit Haar
mens du sover?

Hvad er denne tyste perlehvide Nat dog til?

Jeg vil plukke en Rose af Busken
og gemme min Sjæl i Blomsten
og lægge den foran din Dør

FORVIRRING

Er det ikke dig da
der skal komme mig i Møde
i en Sommernat som denne
række dine Hænder mod mig?
er det ikke dig da
der skal hviske til mig
under Maanetræer?

Henad Skovens Natteveje
vandrer jeg paa tyste Fødder
Maanens blege Sølvfad
løfter sig bag Bakken
mine Hænder hæver deres Flader
se hvor Sølvet siler mellem Fingre —

Er det ikke dig da
der skal række dine Hænder mod mig
under Maanetræer?

KLIPPEØEN

Jeg maa ud over det blaa Silkehav —
jeg har engang set samme spændte Blaanen
paa en Sommerfugls Vinger —
jeg vil sidde i Stævnen
mens Skibet skærer sig gennem Silken
og Riften lukker sig til igen

Jeg vil maaske over til Klippeøen
med Tropehaver hugget ind i Graniten
jeg vil maaske hænge med Armene
udover Hotellets Stengærde
og se Fiskene lege dybt dernede i Tanghaverne
jeg vil maaske gaa mellem de klassiske Stenmure
og ad solosende Terrasser ned til Havet
og føle mig som en Antikens Datter
i heroiske Kulisser

Jeg vil glide stille gennem Silkehavet
og maaske sætte Foden paa en Klippe
eller hvorfor ikke sidde forrest i et Skib
der hæver sagte sig fra Himmelspejlet
og stiger op og ud i Æterhavet
og bliver borte mellem Kloder

DIG

Der var en Grammofonplade
der drejede rundt
og fik Rummet til at synge

der var Bjælker i Loftet
og naar du hæved Armene
kunde du klappe Bjælkerne

du havde en hvid Dragt paa
og ligned Drømmen
om en Matros paa Tropehave

og naar du drejed dig i Dansen
saas i Sprækken over Bæltet
din bløde Hud helt brun af Solen

og denne lille Hulning
der for mig er Jordens Akse
og som jeg gerne rørte med min Læbe

baade fordi min Elskede
det er dig og dit
og af Ærbødighed for Baandet
der her engang har bundet dig
til Slægten
Baand i Baand
ned gennem Tiderne
ned til
hvor?

Er I engang steget op af Havet
er I latterkaade vaade
klatret op paa Klipper
er I født af Skum og Midnatssole?

TIL EN DIGTERINDE

Din Sjæl er brune Pigearme rakt mod Solen
den er Dans i Dugsko
den er Rus er Stærefløjten

den er klar og dyb som Havet
den er maaneblid og fuld af Tungsind
hvide Roser om et Nattehaar

Jordens krydrettunge Masser
kender du — og røde Hjerter
du er hele Himlen hele Havet
for du elsker favner alt

GUDHJEM

Jeg kunde græde
Gud hjemsøger mig
for han lader mig smage alt til Bunden
Jordens sorte Kryddersødme
Blomsters Vildskab
Havets store Syngen

Det sønderriver mig
at Hyldeblomsterne er saa taalmodigt hvide —
at Grøftens Grønne er saa solyrende —
at Fiskerne og deres Koner
spreder de fine Net henover Pælene
saa Græsset sløres af brunt paa vidunderlig Vis —
det sønderriver mig
at Havet er som en spændt Silkedug

— Hjulbørens runde og lige Tegninger
Solens Spillen i maabende Guldsild
alt ryster det mig til Marven
paa Grund af sin Dejlighed

Hvis jeg mødte et Ligtog nu
vilde min Sjæl ogsaa fryde sig
den vilde knæle i Vejens Støv
for skønne er Vennetaarer
naar de rinder solglitrende nedover Kinder
og stort og mørkt Sus af sorte Englevinger
fylder Mennesker med Sorg
der smelter løser op
og den der ligger hen nu
strakt og baaret
med Hænder der er færdige og foldet over Brystet
skal gaa i Jord
og skænke Jorden af sin sidste Kraft

GUDEDATTER

Er jeg ikke Gudedatter?
mine Øjne ligner Havets sorte Bunde
grønne Vande over Tang og Klipper

Er jeg ikke Gudedatter?
kommer ikke store Fugle
sorte baskende ned mod mig
løfter mig fra Klippens blomsterfyldte Rifter
bærer mig mod sorte Skyer

Er jeg ikke Tordengudens Datter?
kender Svovlets tunge Blaanen
Lynets Klarhed naar det hvæser
ned i sorte Have

Er jeg ikke Stormens vilde Pige?
farer raabende og stridighaaret
under sortgraa Himle
huja hej jeg ler en Latter
der faar Køer til at kælte
Træer til at brage sammen

Er jeg ikke Solens kuglerunde Guldmø?
staar paa Himlen dirrende af Ild og Damp
lader Jord og Maane gaa i Runddans om mig?

Er jeg ikke Gudedatter Gud?
saa hør mig
har du glemt at jeg er ene
hvorfor skænker du mig ikke
Kvindens hele sønderrevne Lykke
kommer ikke Gudesønnen
springende henover Himle
knurrende sin Brunstsang mod mig?

Skal en Gudedatter maaske være ene?

MOD DUNKLE SKOVE

Jeg er ikke Slavinde
jeg er en Gudedatter
der knæler ned for dig i det varme Støv
og lægger mine Gaver for dine Fødder
jeg er heller ikke Maria Magdalena
men alligevel kunde jeg som hun
salve dine Fødder og kysse dem

Jeg er ikke Slavinde
jeg er en Gudedatter
der har valgt at ydmyge sig
men jeg var meget oprejst
og havde en stolt og slentrende Gang
da jeg knæled

og jeg kan atter rejse mig
meget højt
vokse som et Træ ind i Himlen
og plukke Stjerner ned til dig

De dunkle og hellige Skove
skal du eje
og den perlemorssmuttende Luft
gyldne Sole Bølgesprøjt
og Fugles Aftensange —
du skal kongeligt god
bringe sorte Snegle i Sikkerhed
og smilende klappe Hunden
der stryger sig opad dit Ben
du skal løfte mig
naar jeg frivilligt knæler
sammen skal vi staa i svale Natteskove
helt usynlige
vi hører kun hinandens Hvisken
føle vore Sjæle være ømme rosenrøde
glide over i hinanden
ud i Skovens Krydder-Em
og dunkle Dybder

ENDELIG

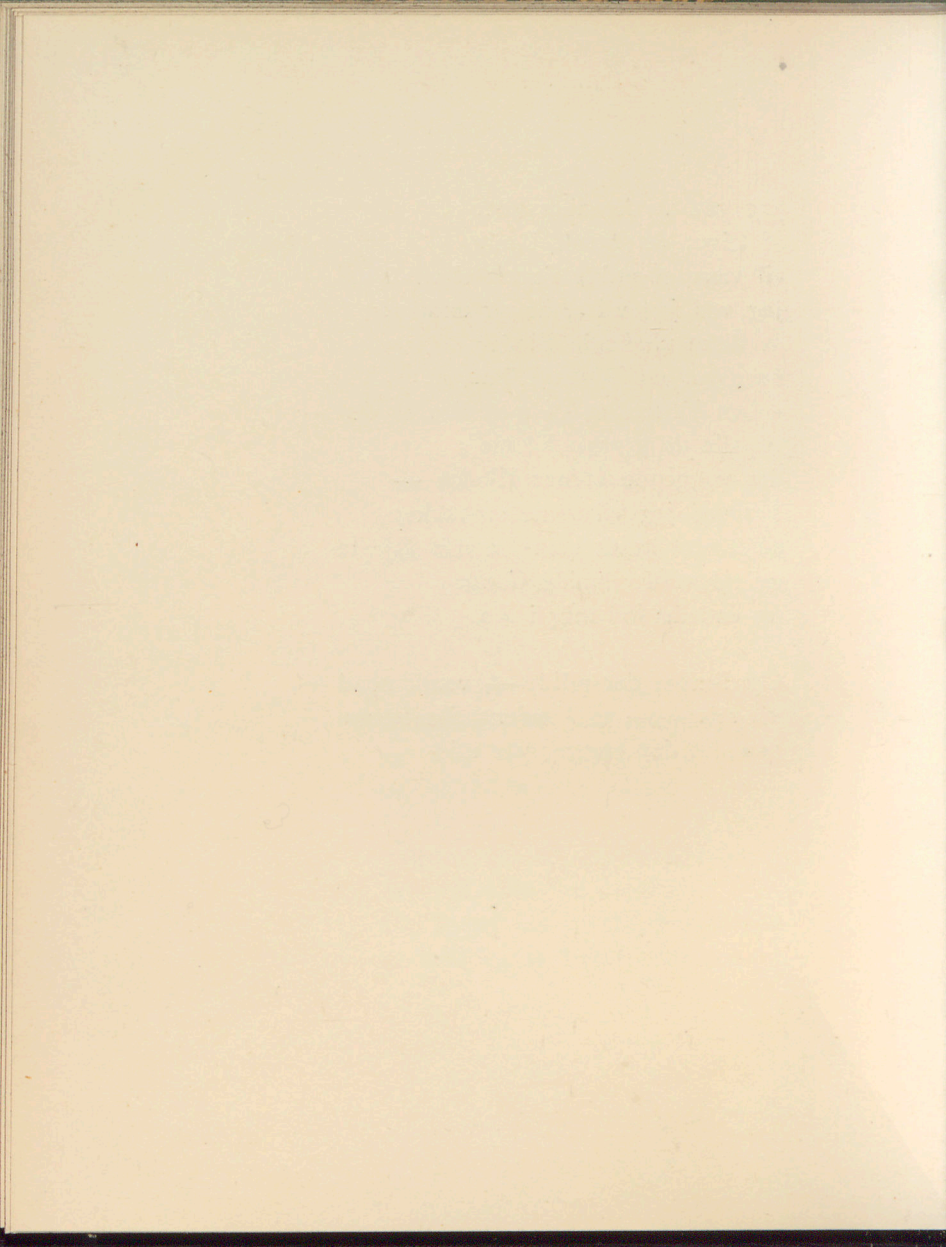
Jeg er slaaet tilblods
og ligger nu nøgen og saaret
paa Klippen der knejser i Havet
jeg smiler saa blegt og færdigt
ud i det vuggende tomme

I røde Floder gaar Blodet
dunkende hedt fra Kroppen
og siver nedover Klippen
og bliver borte i Havet

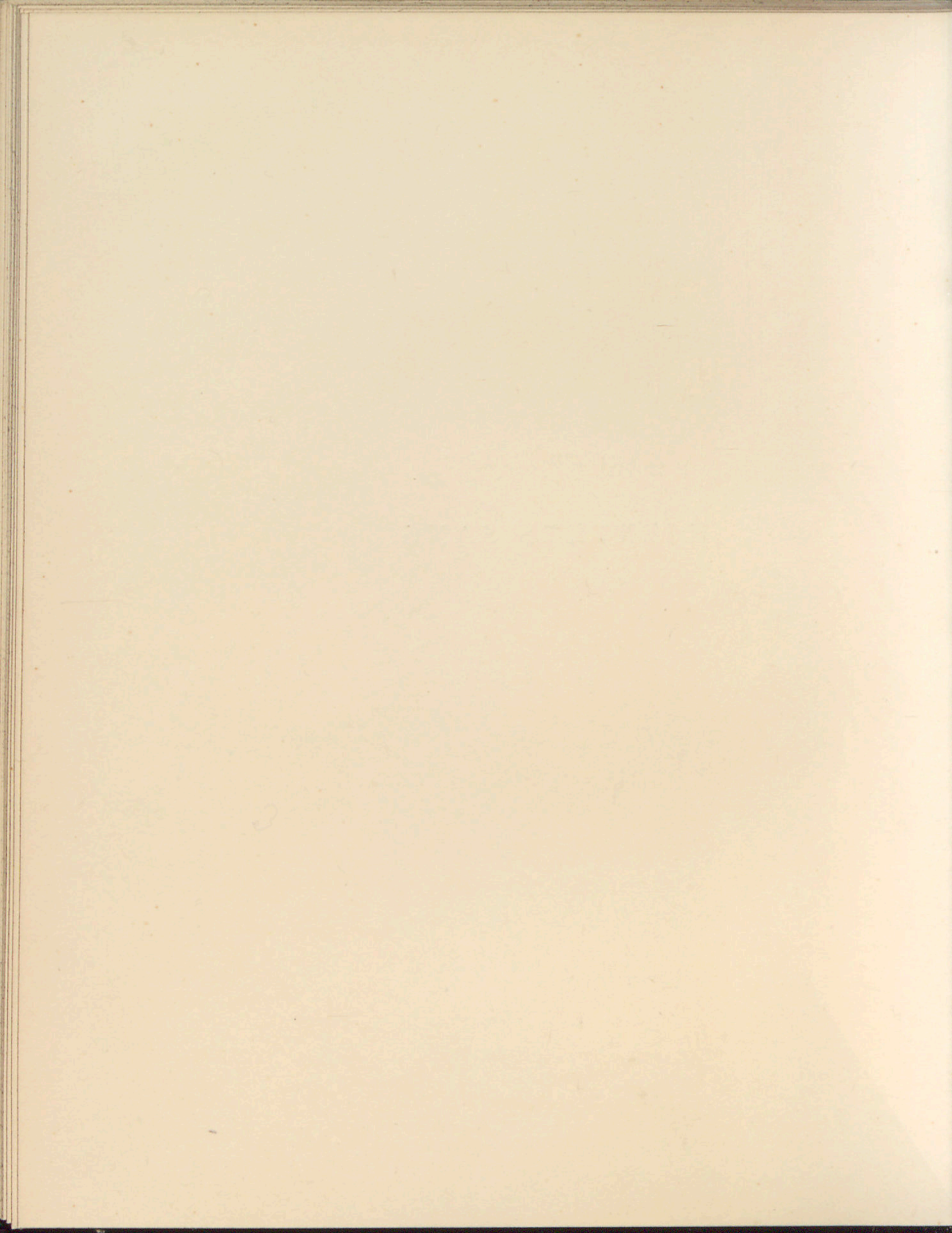
Engang er den sidste Draabe
tøvende silet fra Kroppen
saa ligger jeg strakt paa Stenen
er kold og er haard som den

Jeg ved at det allersidste
af Livet der boede i mig
vil være et mildt Forklarelsens Smil —
jeg ved jeg vil smile og undres:
at disse rindende Floder
nu giver en Tone af Purpur
— en Tone kun — men den er der —
til alle de grønne Vande
der vuggende favner Kloden —
jeg ved jeg vil smile og takke:
at Blodet randt bort fra mit Hjerte
og ud af de dunkle Gange
og endelig lod mig i Ro

Og Smilet det milde — vendt opad —
vil stivne — et Aandens Skrifttegn
paa det der engang var mig

HJERTETS SANG

HJERTETS SANG

I

Hvad er det nu
hvad spøger
er det mit Hjerte
er det tomt
er det for fuldt
er det stadig mit?
al denne Uro for dette Hjerte
alle disse Taarer

Og Skyerne der sejler over mit Hoved
ved ingen Besked
og Aftenvindens Rislen
fortæller mig ikke noget —
borte er Suset
naar det er silet mellem Blade

Men Havet dønner
nu nu en Bølge
sorte er Skovene —
kender de mon mit Hjerte?

2

Hvorfor siger du ikke noget?
mine Hænder vrider sig
Græshoppen filer
borte er du
hvorfor er du borte?
du skulde staa der
du skulde knæle
ti min Sjæl er skøn
og disse Øjne har set Himle
og dette Hjerte røde Floder
og mine Hænder er aabne
grib dem og kys deres Flader
for mine Hænder er gavmilde
men du forstaar ikke min Rigdom
du der selv er saa rig

Men du er maaske *for* rig?
en lille Pige
med Guldhaar og tomt Hjerte
er maaske den
der skal tage din Rigdom

Lænder vrider sig
Hofter vugger
Arme bag Nakken
vilde Læber

Staar du der bag hende?

Var hun en Sæbeboble?

Du var der ikke
du staar i en mørk Krog
i din egen Sjæl
og hader mig
fordi jeg er rig
fordi jeg ogsaa ejer *dit* Hjertes Rigdom

Jeg ler — — — Elskede

3

Grusomt leger Løven i Sandet
 og Ørkenen tier
 blaa er Synsranden
 men Tigeren gul

sortgraa Skygger leger —
 hvor er et rødbrune i Ørkenlandet
 hvor er dine Lænder
 hvorfor kommer du ikke?
 blaa er dine Øjne
 omkranset med Frynser

Ved du hvorfor jeg knæler?

Hør Lovinden er rasende
 og brøler mod Oaser — —

4

Vid det vid det
 mine Hænder sitrer
 og Maanelyset skælver —
 sagte sagte

smiler Munden
men du er den
den der skal komme —
blaa er Roserne
og Mundvigene smiler

Ved du hvad jeg siger:
jeg er den blaa Rose —
Templernes Tempel
er for mine Fødder
og jeg skælver
se mine Hænder

5

Nu er jeg Rosen
sagte i Blæsten
nu er du den
der ved alt
nu er du min —
brun er du brun
med myge Lemmer
og Hofter vugger
vid vid du er min

Drømmer jeg
er jeg slet ikke vaagen?
min Elskede danser
i Aften
med en Pige
med bare Arme

Varulven klager
mod Maanen deroppe
Seglet er Sølv
og sorte Skyer
slører Maanen

Vandene hvisler —
hvorfor er Jorden
rød som af Gløder
kuglerund gloende —
Hjertet formælet
med sorte Synder?

Sislende hvislende
synker Skovenes

røde Brande —
vildt forførende
synger Solsorter
som søde Syndere
og tomme Løfter
galer mod Himlen
vid vid Verden er vild

7

Aa Dansen danser
og Graaden rinder
og noget i mig
stræber mod Kys —
hvorfor vil du ikke
kvæge mit Hjerte
Kviden kvæler mit Hjerte
og Graaden rinder

Kinderne røde
gemmer Frugten
du ikke kender
og røde Munde

mætter Hungeren
hos herlige Herrer

Har du set mig
naar jeg stryger Klædet
fra mine Skuldre
de er hvide og de ønsker dig
ønsker dine Læbers Kys

Og hede Munde vrænger ikke
de kysser i Stedet
for faa er Ferskener
paa disse Strande
og vilde er Kyssene
som de vover

Vil du ikke som jeg vil
visner min Verden
vrænger Gudebilleder
ad hørende Kvinder

Hører du mig ikke
du skal elske mig favne mig

kysse min Mund
du skal høre mig hviske
i dine Øren
mer søde Ord end du ved —
og Verden vilde
være vidaaben og frivilligt give
hvis du gav mig

Ved du hvad du skal give
dit Hjerte skal du give
jeg vil dig vel

8

Jeg er gal
gal af Lykkegrebet
i mit Hjerte —
hvorfor vil jeg smage Lykken
paa min Tunge
hvorfor mine Lænder
føle Hænders Favnen?

63

hvorfor ikke glide ud
i sorte Nætter
blive borte — —

naar hører alting op
naar stiller Hjertet ind
paa Evigheden
naar blir det stille?

9

Vældige er Vandene
der vil sluge mig
sorte Synerne
der kommer over mig
og du og dit
der gløder i Natten
skal ud i det tomme

Hvad var det du hviskede?
har du hørt
hvad Varulven sagde
naar Tomterne skreg?

Vil du mig vel
vil du danse med mig

10

Suse suse
suse storme
skal de sorte Bølger-
de skal bære mig i Favnen
vugge mig og vugge Verden
vilde vældige
storme mig imod

Og vil ikke du som jeg
rider Marer
dine Flanker
fylder Ferskenes
fulde Munde
der er vidaabne og begærlige

Vil ikke du som jeg
vil Vindene vugge mig
vældigt og ride
rundt over Bølgernes Toppe

Hvorfor rinder de røde Floder
ikke ud af mit Hjerte
og stunder til Ro?

Jeg græder
men hvorfor græder Øjnene
Hjertet skulde græde
men det gør det ikke
det hviler i hule Hænder
det hviler i Guds hule Hænder
og visses til Ro
som et lille Barn
mit store Hjerte

Dette er Hjertets Sang
Hjertets vildsomme lange Sang
og Vandene skal vugge
og lukke sig henover
grønne Grave og Tang
i Nætter saa sorte
før du er min
og jeg er din

med Hænderne foldet i Hænder
og med Hjerterne røde

12

Sorte sorte Svaner
glider gennem Havet —
vuggende Vande hviler nu
og Vinde tier

Nu nu kommer de
alle de sorte Svaner
Vingerne spredes —
ud over Havet
flyver de med strakte Halse
og Vandene luller
store Sange
under dem

Fald dog til Ro til Ro —

I Drømme er jeg selv
en af de sorte Svaner
flyver mod ukendte Lande

9*

flyver mod Blæsten —
og hvide Hænder
venter mig
stryger min Fjerham
hvide Hænder
de er dine

13

Lindeblomster er søde
og minder mig om hjemme
hjemme var godt
og vederkvægende

Nu er Tonerne dulmende
og Vandene tier
sorte kommer Svanernes Vinger
henover Havene
henter mig — Søsteren
med de hvide Kinder

Varulven tuder
herreløse Hunde

flakker i Gaderne
og sort er Skæret
fra sodede Skorstene

Vid vid
Vandene lukker sig

14

Vældig vugger Vindene
over Verden
og vaade Nætter
synger over mit Hoved —
hvad har de gjort mig
andet end godt
de vilde Svaner?

Aa Længsel rød Længsel
efter de vilde Svaner —
synger de mod mig i Natten
og kommer dragende
sorte over Himle?
vid vid

69

Svanerne henter mig
grønne Vande
Svanerne vil mig saa vel

Trolddomsbaaret er jeg
og de vilde Svaner
vugger sig i Vinden
aa daarende daarende
synger de Sange
der toner i Blæsten
og Sorgerne kvier
sig ved mit Hjerte
at vorde kvit

Aa tunge Tider
der skrider skrider
over mit Hoved
aa røde Synder
sorte er Solene
over min Elskedes Hoved
og sorte Syner
svider i Øjnene

Sølvlandet aabner sig
saligt vuggende
vævet i Taarer
og Soles Glimten
blaat lyner Blæsten
og Blaaet hvælver
Vandenes Vuggen —
af vældige Hænder
vugget vugget af Gud

Gud er her Gud
Gud er omkring mig
Gud er over mig
Gud er i mig
vugger mig vældigt
mod Vandenes Hvisken

15

Salighedsøer vugger i Vindene
og Vandet er klart
som krystalliske Vægge
og viser vældigt

71

hvor vide Syner
tar fat og gror
mellem grønne Planter

Hvor er de hemmelighedsfulde
hvilende Piger
hvor er Altet
der favner dem
synger dem
nedad nedad mod Tinder
mod Blaaets Blaa
og de sorte Vande
hvor Fiske svømmer
og Verden er vid
under Vandene

16

Hvad vil du mig
er du denne
der kommer
og hviler ved Siden

72

af mine hvide
Lænder saa bløde
er du den jeg vidste
hele Livet
var der
og vilde mig vel?

Hvor er mine Taarer
har du gemt dem ved dit Hjerte?

Herlige Himle
aabner sig lukker sig
vil du at Vandene ogsaa
lukker sig helt

Herlige Hænder
vugger om Hofterne
herlige Hære
af hvide Engle tar Styret
og plukker Roserne
at drysse for dine Fødder

Vidt skuer Blæsten
 udover Vande
 og raaber med Haanden for Munden
 hvad var det den raabte?

vilde den vælte Verdener
 af rødt Blod
 vilde den skue
 vildsomme Stier for Menneskefødder
 vilde den vokse over Vandene
 vild som de og vældigere —
 vuggende vaade Verdener —

Vandenes Vande vinker —
 vil du ikke vil du ikke
 vil du ikke vil du ikke
 vidunderlige Vase for min Elskov?
 vilde Vande lukker sig
 over min Grav
 hvis ikke du vil være min

Sole Sole sorte Sole
 nu kommer I
 nu henter I mig

Sukkene stønner —
 Træerne frønner
 Dansen danser
 og Graaden rinder
 røde Kinder skal blegne
 hvis ikke du vil
 du vidunderlige Vildhest
 vide af mig og min Sol

Hvad vil du ellers?
 vil du flagre ud over Enge
 og krænge Munden tilbage
 og vrinske i Vildnatten?
 er den runde Hoppe
 din udkaarne
 og den smalle
 med spilede Næsebor?

Hvad vil du hvad vil du?
Vandene hviler ikke
de venter paa mig
vildsomme vildsomme
er deres Veje
vældige henover Kloden

20

Er Skyerne sorte
fordi min Graad er stum?
gløder de rødt
naar Vandene henter mig?
vil de taarne sig
henover Vandene
og vente paa mig
og bære mig
vuggende i Vinden?

Sorte Svaner drager henover Himle —
sukker I Svaner
sygner I hvis jeg ikke kommer?

Hvile Hvile over Verdener — — —
